

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 21

Utgitt 5 juni

1934

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

24 mai.

I medhold av lov nr. 7 av 14 juli 1893 § 1, jfr. kongelig resolusjon av 7 desember 1923, approberes herved et av Oslo bystyre 15 mars 1934 gjort vedtak om bruk av piggråd i gjerde innen byen, i følgende form:

§ 1. Når et gjerde er anbragt mot gate eller plass som er åpen for almindelig ferdsel, er det forbudt å anvende piggråd i dette i mindre høide over jorden enn 1,80 meter. Det samme gjelder når gjerdet grenser mot nabo.

I skråplan inn fra gjerde må piggråd ikke anvendes nærmere dettes forlengede ytterflate enn 10 cm, og sådan piggråd må være anbragt minst 1,40 m over jorden.

§ 2. Innen egen eiendoms grenser må piggråd ikke anvendes i gjerde i mindre høide over marken enn 1 meter.

§ 3. Piggrådgjerde som er opsatt før, må ikke repareres slik at det kommer i strid med ovenstående regler.

§ 4. Overtredelse av disse vedtekter er belagt med straff.

§ 5. De ved kongelig resolusjon av 2 mai 1896 approberte vedtekter opheves.

Skriv frå Landbruksdepartementet.

26 mai.

I samsvar med § 15 i lov om skogvern frå 12 februar 1932 og Haus heradstyre sitt vedtak frå 10 mars 1934 vert fastsett:

1. Havning med geit i skogmark i Haus herad, Hordaland fylke, er forboden heile året.
2. Brot på denne fyreseigna vert straffa.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

26 mai.

I medhold av § 20 fjerde ledd i lov om motorvogner av 20 februar 1926, jfr. den ved lov av 6 juni 1930 foretatte endring av samme paragraf, bestemmes følgende som gjeldende inntil videre:

«Den største tillatte hastighet for rutebilene på riksveien Steinkjer—Namsos mellem Steinkjer bygrense og Namsbrua forhøies for biler, utstyrt med 4 hjuls bremses, til 60 km i timen.»

28 mai.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

I medhold av § 47 i lov om laks- og sjørrettfiskeriene m. v. av 27 februar 1930 således som denne bestemmelse nu lyder efter lov av 31 mars 1933, jfr. kongelig resolusjon av 4 mai 1934, har Landbruksdepartementet under 28 mai 1934 fastsatt følgende bestemmelser om plikt til å avgi opgaver til bruk for statistikken vedrørende laks- og sjørrettfiskeriene:

I.

Fiskeristyret eller hvor sådant ikke er anordnet vedkommende lensmann (i by politimester) kan for sitt distrikt eller del derav gi pålegg om at enhver som i årets løp har fisket laks eller sjørret skal innen utgangen av oktober måned sende skriftlig opgave over utbyttet av fangsten til den myndighet som har utferdiget pålegget.

Det kan kreves at opgaven skal inneholde:

- a) fiskerens fulle navn og bopel,
- b) opgave — særskilt for laks og sjørret — over fangstens vekt og bruttoverdi samt over antall laks.
- c) opplysning om fangsten er foregått i sjøen eller i elv samt i førstnevnte tilfelle herredets, i sistnevnte også elvens navn,
- d) antall og art av de til fangsten benyttede redskaper samt opplysning om fangstens fordeling på de forskjellige redskaper,
- e) opgave over leiesummens størrelse forsåvidt fisket er leiet.

II.

Enhver som i sin bedrift omsetter eller forbruker laks og sjørret er pliktig til på forespørsel fra fiskeristyre eller hvor sådant ikke er anordnet fra lensmannen (i by politimesteren) å meddele følgende opplysninger om de innen distriktet foretatte kjøp:

- a) vekt av innkjøpt laks og sjørret, særskilt for hver art,
- b) av hvem fisken er kjøpt og til hvilken pris,
- c) om fisken er fanget i sjøen eller i elv, i førstnevnte tilfelle skal herredets, i sistnevnte tilfelle elvens navn oppgis.

De foran nevnte opgaver skal avgis innen 1 måned efter begjæringens mottagelse.

III.

Undlatelse av å meddele påbudt opgave samt avgivelse av uriktig opgave er belagt med straff.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

29 mai.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfestes som gjeldende inntil videre den av Stavanger bystyre i møte 3 mai 1934 vedtatte forandring av murtvangsgrensen ved Kampens skole i Stavanger overensstemmende med et til departementet innsendt kart, således at murtvangsgrensen nordenfor Stokkaveien i Kampens gate frem til gate 520 opheves, og ny murtvangsgrense fastsettes således:

Fra Stokkaveien gjennom Schiøtz gate (Christen Thranes gate) og gate 520 til forbi Kampen skole, herfra mot øst til omtrent midt i kvartalet mellom gate 520 og Tanke Svi-lands gate, videre mot nord omtrent midt i kvartalet, følgende vordende eiendomsgrenser, til gate 510 (trappegate) langs denne gate op til gate 520, og til slutt følgende gate 520 frem til Kampens gate, hvor den kommer inn på den nugjeldende murtvangsgrense, jfr. vedtekt nr. 10 i de under 22 oktober 1928 stadfestede bygningsvedtekter for Stavanger.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

29 mai.

I henhold til lov om motorvogner av 20 februar 1926 § 19 annet ledd fastsettes følgende som gjeldende inntil videre:

Under teleløsning kan motorvognkjøring forbys eller innskrenkes på hovedveiene i Hamarøy herred i Nordland fylke.

Forbud eller innskrenkninger gjelder ikke uopsettelige tjenestereiser som foretas av læger, dyrlæger, jordmødre, prester, veivesenets og politiets funksjonærer samt transport av syke som trenger hurtig hjelp, dog således at det også i disse tilfelle må kjøres med varsomhet.

Bestemmelse om når og i hvilken utstrekning forbud eller innskrenkninger skal iverksettes treffes av lensmannen (veitilsynsmannen) efter bemyndigelse av overingeniøren for fylkets veivesen.

Disse bestemmelser trer i kraft straks.

Samtidig opheves forsåvidt angår Hamarøy herred de ved departementets skrivelse av 13 april 1926 fastsatte bestemmelser om forbud mot motorvognkjøring i teleløsningen m. v.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

31 mai.

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfestes Aker herredstyes beslutning i møte 30 mars. 1933 angående regulering av eiendommen Lofthus gnr. 86 bnr. 3 i Aker på betingelse av at plaseringen av en del av husene foregår således som med grønt angitt på planen.

31 mai. I henhold til § 3 i samme lov stadfestes de i samme herredstyremøte vedtatte vedtekter i tilknytning til planen.

Vedtektene har følgende ordlyd:

1. Bebyggelsen skal være åpen villamessig med våningshusar ikke over 2 fulle etasjer og uthusar ikke over 1 etasje.

2. Våningshusene legges i sådant forhold til de regulererte veier og nabogrenser som bebyggelsesplanen viser. Mindre utbygg kan tillates foran byggeflukten når de ikke gis større fremspring enn 2,5 meter og ikke opføres i mer enn 1 etasje.

3. Våningshusenes størrelse må på tomter under 1 mål ikke overstige 95 m² og på tomter fra 1 mål til 1½ mål ikke overstige 125 m² og på tomter over 1,5 mål ikke over 175 m². Gesimshøiden må ikke være over 7 meter og mønehøiden ikke over 9 meter under hensyntagen til de i vedtektene § 51 fastsatte avstandsbestemmelser til nabogrense.

4. Garasjene hvis størrelse ikke må overstige 35 m² anordnes således i forhold til våningshusene at der dannes en arkitektonisk enhet. Hvor garasjene legges i nabogrense, skal spesielle hensyn tas til tilliggende gjerde. Hvor garasjene ikke er inntegnet på planen, skal disse, om garasje ønskes, legges i kjelleren.

5. På de til handelssteder reserverte tomter skal på parsell 140, 40, 25 og eventuelt 118 og 119 opføres våningshus med butikker med tilhørende garasjer. Denne bebyggelse må med hensyn til etasjeantall og høide være overensstemmende med den øvrige bebyggelse i strøket.

6. Husfarven må godkjennes av bygningsvesenet.

7. For hele heromhandlede eiendom gjøres bygningsvedtektenes § 22 gjeldende.

8. Møneretningen skal ligge i husets lengderetning.

9. Innhegning mot regulert vei opføres som tregjerde. Mot vei må sammenhengende gjerdar utføres av ensartet konstruksjon og farve.

10. Selger av tomt er ikke berettiget til ved privat servitutt å etablere forhold som står i strid med disse vedtekter.

11. Undtagelser fra disse vedtekter kan hvor særlige grunner taler herfor tillates av reguleringsrådet.

12. For øvrig henvises til bestemmelsene i bygningsloven og bygningsvedtekter for Aker.

31 mai. **Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.**

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfestes den av Namsos bystyre i møte 27 mars 1934 vedtatte regulering av Jernbanegata fra Overhallsveien over

kommunens eiendom Solvang i Namsos, idet man herved 31 mai. forutsetter at der ved gatens oparbeidelse sørges for at den jernbanen tilhørende 3" vannledning som krysses av den nyregulerte gate, fortsatt blir liggende frostfri.

I henhold til nevnte lovs § 3 stadfestes de av bystyret i samme møte i forbindelse med planen vedtatte vedtekter for bebyggelse på eiendommen Solvang, dog med en redaksjonell endring i vedtektenes post 6, hvorefter vedtektene lyder således:

1. Bygningene, som plasseres i tomten etter bygningsrådets anvisning, kan opføres av tre med en byggeflate av inntil 150 m² og en maksimalhøide til hovedgesims av 6 m.

2. Bygningene må ha et pent utseende og være tidsmessig innredet og sammenbygget med ydre rum, da særskilte ut-
husbygninger ikke må opføres.

3. Hvis bygningene forsynes med vannklosetter, må disse settes i forbindelse med septiktank.

4. Avløp fra kloakk og septiktank må føres til nærmeste byens kloakknnett med rørdimensjoner som bestemt i vannverkets forskrifter.

5. Tomtene skal inngjerdes med gjerde som godkjennes av bygningsrådet i forbindelse med byggeplaner.

6. Bygningsrådet kan innenfor rammen av bygningslovens bestemmelser gi dispensasjon fra bestemmelsene i vedtektenes post 1 og 2.

7. For øvrig vil bygningsloven og departementets bestemmelser bli gjort gjeldende.

Lov om foreningsregister.

1 juni.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Nr. 1.

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 24 mai 1934 sålydende:

§ 1. For det hele land opprettes i Oslo et offentlig register, hvori efter anmeldelse kan optas her i landet hjemmehørende foreninger (sammenslutninger) med lovlig formål. I registeret optas ikke forening som kan optas i noget annet av staten opprettet register. For at en forening skal kunne optas i foreningsregisteret, må den efter sine vedtekter være organisert med styre og generalforsamling. Dessuten må den ved anmeldelsen ha minst 100 medlemmer. Er foreningen en sammenslutning av mindre foreninger, må disses medlemstall samlet utgjøre minst 100.

Registeret skal inneholde opplysning om foreningens navn og formål, om hvor dens styre har sitt sæte, om hvem der er styremedlemmer og varamenn for dem og om deres bopel. Dessuten skal, hvis anmeldelsen omfatter dette, inntas opplysning om hvem der forplikter foreningen ved sin underskrift,

1 juni. herunder særskilt opplysning om hvorledes foreningen forpliktes
Nr. 1. forsåvidt angår avhendelse av fast eiendom og stiftelse av panterett eller andre tinglige rettigheter over fast eiendom.

§ 2. Enhver forening som er optatt i foreningsregisteret, kan som sådan erhverve rettigheter og pådra sig forpliktelser.

§ 3. De nærmere regler om, hvorledes og av hvem registeret skal føres, og om betaling for registrering av førstegangs og senere anmeldelser og for meddelelse av attest, utskrift av eller opplysning fra registeret fastsettes av Kongen eller den han bemyndiger.

§ 4. Anmeldelse til foreningsregisteret skal skje skriftlig og må inneholde de opplysninger som er omhandlet i § 1 annet ledd første punktum. Kongen eller den han bemyndiger, gir nærmere regler om anmeldelsen og om de bilag og legitimasjoner som skal følge den.

Anmeldelsen skal være ledsaget av betaling for registreringen.

§ 5. Skjer der forandring i noget forhold hvorom der er gjort tilførsel i foreningsregisteret, plikter foreningens styre snarest mulig å gjøre anmeldelse herom. Blir anmeldelse ikke foretatt på foreskrevet måte, er hvert styremedlem ansvarlig efter straffelovens § 339 nr. 1, medmindre han har underrettet registreringsmyndigheten om forandringen og at han har søkt utvirket anmeldelse.

Om anmeldelsen gjelder hvad der er bestemt i § 4.

§ 6. Medmindre registeret bestemmes å skulle føres av et regjeringsdepartement, skal den som har fått mot sig en avgjørelse av registreringsmyndigheten, ha adgang til å forlange avgjørelsen forelagt for det regjeringsdepartement som Kongen bestemmer. Har han gjort bruk av denne adgang, kan han ikke bringe departementets avgjørelse inn for domstolene.

§ 7. En registrert forening kan begjære sig slettet av registeret. Om begjæringen gjelder bestemmelsene i § 4 så langt de passer.

Opfyller en forening ikke lenger betingelsene for å være registrert, skal registreringsmyndigheten slette foreningen av registeret, selv om der ikke er inngitt anmeldelse om forholdet. Foreningens styre skal dog først ha fått anledning til å uttale sig. Bestemmelsene i § 6 får tilsvarende anvendelse.

§ 8. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 1 juni 1934.

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

B. Rolsted

Lov om adgang til sterilisering m. v.

1 juni.
Nr. 2.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 24 mai 1934 sålydende:

§ 1. En operasjon eller annen behandling som tilsikter å opheve en persons forplantningsevne eller kjønnsdrift (seksualinngrep), kan foretas såfremt tillatelse innhentes efter reglene i denne lov.

Tillatelse kreves dog ikke når inngrepet av medisinske eller andre grunner er rettmessig efter rettsregler utenfor denne lov.

§ 2. Tillatelse efter § 1 gis av medisinaldirektøren.

Gjelder inngrepet en person som er mindreårig eller sinnssyk eller som har mangelfullt utviklede sjelsevner, gis tillatelsen av et sakkyndig råd, som skal bestå av medisinaldirektøren som formann og 4 andre medlemmer, opnevnt av Kongen. Blandt medlemmene skal det være minst en kvinne, en dommer og 2 læger.

§ 3. På en person som selv begjærer det, kan et seksualinngrep tillates foretatt når begjæringen har en aktverdig grunn. Er han under 21 år eller sinnssyk eller er hans åndsevner mangelfullt utviklet, kreves også samtykke fra vergen eller den i § 6 nevnte kurator.

§ 4. På sinnssyke og personer med særlig mangelfullt utviklede sjelsevner kan seksualinngrep tillates foretatt efter begjæring fra verge eller den i § 6 nevnte kurator, når det ikke er håp om helbredelse eller vesentlig bedring og det er grunn til å anta at vedkommende ikke vil bli i stand til ved eget arbeide å sørge for sig og avkom, eller at en sykelig sjelstilstand eller en betydelig legemlig mangel vilde bli overført på avkom, eller at han på grunn av en abnorm kjønnsdrift vil begå sedelighetsforbrytelser.

Begjæring om seksualinngrep kan i slike tilfelle også fremsettes av politimesteren i det distrikt hvor vedkommende bor; har vedkommende ikke fast bopel, kan den fremsettes av politimesteren i det distrikt hvor han opholder sig. Er vedkommende anbragt i fengsel eller tvangsarbeidshus eller i pleie- eller opdragelsesanstalt, som står under offentlig tilsyn, kan begjæringen tillike fremsettes av anstaltens bestyrer. I begge de her nevnte tilfelle kreves dessuten samtykke fra verge eller en kurator.

§ 5. Medisinaldirektøren eller i tilfelle det sakkyndige råd bestemmer seksualinngrepets art, foreskriver hvor inngrepet kan finne sted, og av hvem det skal utføres. Det skal som regel foretas i et offentlig eller kommunalt sykehus eller i et privat sykehus som i dette øiemed er godkjent av rådet.

1 juni. § 6. Hvis en som er sinnssyk eller har mangelfullt utviklede
 Nr. 2. sjelsevner, ikke er umyndig, skal herreds- eller byretten efter
 begjæring av medisinaldirektøren opnevne en kurator når det
 oppstår spørsmål om seksualinngrep efter §§ 3 eller 4. Det sak-
 kyndige råd kan beslutte at det for en som er umyndig, av
 herreds- eller byretten skal opnevnes en kurator, såfremt vergen
 ikke antas skikket til å avgi erklæring om seksualinngrep.

Denne beslutning av det sakkyndige råd kan under en
 frist av 14 dager av vergen innankes for vedkommende departement.

§ 7. Enhver som i medhold av denne lov får behandling
 med steriliseringssaker, plikter å bevare taushet overfor uved-
 kommende med hensyn til hvad han i stillings medfør har
 fått kjennskap til. Overtredelser av taushetsplikten straffes
 med bøter, hvor ikke strengere straff følger av andre lovbe-
 stemmelser.

§ 8. Før det blir gitt samtykke til seksualinngrep på en
 gift person, skal ektefellen så vidt mulig få adgang til å uttale
 sig om begjæringen.

§ 9. Kongen gir de nærmere regler som anses nødvendige
 til gjennomførelsen av denne lov.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar
 og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 1 juni 1934.

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinkel

B. Rolsted

1 juni. Lov om forandringer i domstolsloven.
 Nr. 3. VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 24 mai
 1934 sålydende:

I lov om domstolene av 13 august 1915 skal følgende
 bestemmelser lyde:

§ 28. Forliksrådene skal ha faste møtedager, i regelen
 minst én hver måned. Tid og sted fastsetter kommunestyret
 med godkjennelse av fylkesmannen. Dessuten kan forliksrådets
 formann sette møte til andre tider og på andre steder når det
 er påkrevet.

Forliksrådet kan undlate å holde møte på en fast møte-
 dag, når ingen sak er innkommet så tidlig at den kan berammes
 til den faste møtedag, og forliksrådet heller ikke har mottatt
 melding om at partene i en sak vil møte uten innkallelse.

Tid og sted for de faste møter og for mottagelse av kla-

ger skal formannen kunngjøre i tide overensstemmende med 1 juni.
forskrifter som Kongen gir. Nr. 3.

§ 202 tredje ledd. Straff av bøter kan også ilegges en part, hjelpeintervenient, lovlig stedfortreder, prosessfullmektig eller rettslig medhjelper, når han unødig vidløftiggjør saken, eller når han ved falske eller åpenbart intetsigende påstander eller påskudd eller ved annen uredelighet har søkt å hindre sakens rette opplysning eller å trekke den utilbørlig i langdrag.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 1 juni 1934.

HAAKON
(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinkel

B. Rolsted

Lov om forandringer i tvistemålsloven. 1 juni.
VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig: Nr. 4.

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 24 mai 1934 sålydende:

I lov om rettergangsmåten for tvistemål av 13 august 1915 skal følgende bestemmelser lyde:

§ 46. En prosessfullmektig som ikke er sakfører, skal fremlegge skriftlig fullmakt, hvis ikke parten avgir erklæring om fullmaktsforholdet til rettsboken. Like med skriftlig fullmakt regnes det at fullmakten er meddelt gjennom telegraf eller telefon, når forskriftene i lov om domstolene § 164 er fulgt. Fullmakten forblir hos retten i original eller i en avskrift, som er bekreftet av retten eller en offentlig tjenestemann eller sakfører.

En sakfører behøver ikke å fremlegge skriftlig fullmakt medmindre retten finner grunn til å forlange det.

Kommer retten i tvil om en fullmakt er ekte eller gyldig, kan den forlange at fullmakten skal bekreftes for notarius, eller foreta hvad den ellers finner hensiktsmessig for å bringe saken på det rene. Er ikke fullmaktsforholdet tilstrekkelig godtgjort, kan saksbehandlingen fremmes hvis utsettelse vilde medføre skade.

Rettens beslutninger efter denne paragraf kan ikke angripes ved kjæremål eller anke.

§ 47. I kraft av almindelig prosessfullmakt for saken kan prosessfullmektigen:

1. anlegge og ta imot søksmål og motsøksmål, ta imot intervenjonssøksmål, godkjenne og frafalle påstander og foreta alle andre prosesshandlinger, som hører med til sakførselen i instansen;

1 juni. 2. erklære kjæremål mot prosessledende kjennelser og beslutninger;
Nr. 4.

3. ta imot de saksomkostninger som er tilkjent parten.

En sakfører anses å ha den fullmakt han påberoper sig til å foreta alle rettergangsskritt til fremme av saken, for å få fullbyrdet en avgjørelse av retten og til å ta imot det som hans part har krav på.

§ 63 tredje ledd. Når et krav er henvist fra forliksrådet til retten, ophører det å være tvistgjenstand hvis ikke stevning er kommet inn til retten senest to måneder efter henvisningen. De øvrige virkninger av at søksmål er reist, opphører dersom stevning ikke innen et år fra henvisningsdagen er kommet inn.

§ 141 annet ledd. I saker som har vært behandlet muntlig, foregår stemmegivningen offentlig i den orden som rettens formann bestemmer, dog skal alltid formannen stemme sist. Enhver av dommerne begrunner i korthet den domsslutning han stemmer for. Meningsforskjell om utfallet av stemmegivningen avgjøres av retten. § 139 siste ledd gjelder også for stemmegivningen i disse saker.

§ 273. Megling i forliksrådet foretas ikke:

1. i ekteskapsaker;
2. i saker om nedstamning;
3. i saker mot staten eller en kommune, mot offentlige eller kommunale myndigheter eller institusjoner, eller mot tjenestemenn om offentlige tjenestehandlinger eller erstatning for sådanne;
4. i saker om gyldigheten av en voldgiftsdom;
5. i saker om patenter, varemerker og mønstre.

§ 367 første ledd. Når anke til lagmannsrett er erklært, kan en endring i påstand eller ankegrunner bare foretas såfremt motparten samtykker. Før den muntlige hovedforhandling er begynt eller i skriftlige saker før det er satt frist for det første innlegg fra den ankende part, kan en endring også foretas såfremt retten finner at motparten ikke har rimelig grunn til å motsette sig forandringen. Det samme gjelder endringer med hensyn til krav som § 366 ikke er til hinder for å gjøre gjeldende i ankeinstansen.

§ 375 fjerde ledd (nytt). Avgjørelser som nevnt i § 166 kan i høiesterettssaker treffes av den dommer som først har gjennomgått sakens akter, eller efter innstilling fra ham av Høiesteretts kjæremålsutvalg.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 1 juni 1934.

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinkel

B. Rolsted

Lov om forandringer i straffeprosessloven. 1 juni.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitteilig:

Nr. 5.

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 24 mai 1934 sålydende:

I lov om rettergangsmåten i straffesaker av 1 juli 1887 skal § 163 lyde:

Rådslagningen og stemmegivningen foregår for lukkede dører. Formannen leder forhandlingen, stiller spørsmålene og samler stemmene. Avstemningen skjer muntlig i den orden som ved loddrekning bestemmes, dog skal formannen alltid stemme sist. I henhold til stemmegivningens resultater forfatter formannen dommen eller avgjørelsen og hvis intet annet av retten bestemmes, også dens begrunnelse. Rettens skriver er til stede ved stemmegivningen og fører bok over den.

I Høiestereett foregår rådslagningen og stemmegivningen efter samme regler som for tvistemål.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 1 juni 1934.

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

B. Rolsted

Lov om forandringer i lov om mortifikasjon m. v. av 6 mars 1869. 1 juni.

Nr. 6.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitteilig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 24 mai 1934 sålydende:

I lov angående visse heftelsers utslettelse av pantebøkene samt angående mortifikasjon m. v. av 6 mars 1869 skal § 8 lyde:

Saken kan fremmes og uteblivelsesdom mot saksøkte kan avsies selv om saksøkeren uteblir. Møter saksøkte og gjør innsigelse mot mortifikasjonen, skal saken utsettes dersom saksøkeren ikke møter.

Blir uteblivelsesdom avsagt mot saksøkte skal dommen ikke forkynnes for ham. Ankefristen for saksøkte regnes i så fall fra avsigelsen, og dommen kan fullbyrdes før den er blitt rettskraftig, uten særskilt bestemmelse av retten.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 1 juni 1934.

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

B. Rolsted

1 juni. Lov om forandringer i foreldelsesloven.
Nr. 7.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 24 mai 1934 sålydende:

I lov om foreldelse av fordringer av 27 juli 1896 skal § 12 annet punktum lyde:

Henvises saken fra forliksrådet, må stevning være kommet inn til retten senest et år efter henvisningen.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 1 juni 1934.

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

B. Rolsted

1 juni. Lov om forandringer i lov om Statens
Nr. 8. pensjonskasse av 28 juli 1921.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 24 mai 1934 sålydende:

Paragrafene 1 og 2 i lov om Statens pensjonskasse av 28 juli 1921 skal herefter lyde således:

§ 1.

1. Statens pensjonskasse er en av staten garantert kasse til bestridelse av de pensjoner, som efter denne lov eller andre lover og bestemmelser blir å utbetale av kassen.
2. I spissen for Statens pensjonskasse står et styre på tre medlemmer, nemlig en administrerende direktør og to andre direktører, som tillikemed to varamenn beskikkes av Kongen. Lønnsregulativ for kassens styre og tjenestemenn fastsettes av Stortinget. Alle nærmere bestemmelser angående bestyrelsen gis av Kongen. Pensjonskassens administrasjonsbudgett er undergitt Stortingets bevilgningsmyndighet.
3. Bestyrelsen av Den norske enkekasse og Pensjonskassen for statens tjenestemenn henligger under styret for Statens pensjonskasse. Enhver av kassene bærer selv sine administrasjonsutgifter. Fordelingen skjer efter bestemmelse av det regjeringsdepartement som Statens pensjonskasse hører under.
4. Enhver avgjørelse, som i henhold til denne lov treffes av pensjonskassens styre, kan innankes for det regjeringsdepartement som pensjonskassen hører under.

1 juni.
Nr. 8.

§ 2.

1. Kongen med Stortingets samtykke bestemmer, hvilke stillinger skal innlemmes i Statens pensjonskasse med de forpliktelser og rettigheter for stillingenes innehavere, som følger av denne lov, og fra hvilket tidspunkt innlemmelsen skal skje. Kongen med Stortingets samtykke kan dog, hvis forholdene antas å gjøre det påkrevet, i forbindelse med innlemmelsesbeslutningen bestemme, at innehavere av innlemmede stillinger i visse tilfelle ikke skal optas som medlemmer av kassen eller at det for dem som optas, i visse henseender skal gjelde andre vilkår enn de som loven i almindelighet foreskriver.

Det regjeringsdepartement som pensjonskassen hører under, kan bestemme at en tjenestemann skal erlegge foreløbige innskudd for stilling, som ennå ikke er innlemmet inntil spørsmålet om innlemmelsen er avgjort. Departementet fastsetter i slike tilfelle også det grunnlag som det foreløbige innskudd skal beregnes av. Hvis stillingen ikke blir innlemmet, får tjenestemannen sine innskudd tilbakebetalt med renter etter en av pensjonskassen fastsatt rentefot, men har for øvrig intet krav på pensjonskassen. Foreløbige innskudd etter denne bestemmelse kan ikke pålegges en tjenestemann for et lengere tidsrum enn 18 måneder.

2. Hvis hensynet til pensjonskassens interesse eller andre forhold gir grunn til det, kan Kongen eller den han dertil bemyndiger, bestemme at innehaver av innlemmet stilling ikke skal være medlem av pensjonskassen. Bestemmelse om dette må være fattet innen 6 måneder, efterat kassen har fått meddelelse om ansettelsen.

Medlemmer av regjeringen går som sådanne ikke inn under denne lov. Forsåvidt nogen ved sin inntreden i regjeringen innehar innlemmet stilling, blir forholdet å anse, som om han fremdeles innehadde denne stilling. Det samme gjelder også, om han uttrer av regjeringen, hvis han oppebærer vartpenger av statskassen.

3. Hvis innehaveren av en innlemmet stilling bare er konstituert eller midlertidig ansatt, avgjør pensjonskassens styre om han skal være medlem i denne stilling. Når det er grunn til å anta, at midlertidigheten vil bli av lengere varighet, bør innlemmelse skje.
4. Hvis innehaveren av en innlemmet stilling ved siden derav har en annen stilling, som må anses fast knyttet til den første, kan det regjeringsdepartement som Statens pen-

1 juni. sjonskasse hører under, bestemme at han skal innlemmes
Nr. 8. også for den annen stilling.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar
og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 1 juni 1934.

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

B. Rolsted

1 juni. Lov om vern mot innførsel av smittsom
Nr. 9. sykdom.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 24 mai
1934 sålydende:

1ste kapitel.

Tilsyn med helseforholdene ombord
i fartøier.

§ 1. Tilsyn efter denne lov med helseforholdene ombord i
fartøi som kommer til eller ligger i norsk havn, hører under
helserådene.

Når ikke annet er bestemt i lov, gjelder de almindelige
forskrifter i helselovgivningen.

Havnedistrikt til kjøpstad eller ladested regnes å høre til
byen, når det gjelder forhold som denne lov omhandler, eller
forhold ombord i fartøi som omhandles i de almindelige helse-
forskrifter for byen.

§ 2. For havn som fartøi kommer til fra utenriks sted, og
som oftere brukes som losse- eller lasteplass, som anløpssted
eller som nødhavn, skal helserådet, hvis dets ordfører ikke
bor på eller nær stedet, tilsette en tilsynsmann med varamann
til å utføre de forretninger som efter denne lov påhviler ord-
føreren. Vedkommende plikter å motta hvervet og å gjøre
tjeneste i seks år; senere kan han undslå sig i like så lang tid.

Helserådets ordfører kan for særlige tilfelle bemyndige andre
til å handle i sitt sted.

Når Kongen ikke bestemmer noget annet, får bestem-
melsene om helserådets ordfører i loven og forskrift som gis i
medfør av den, anvendelse på den som således tilsettes eller
bemyndiges.

§ 3. Når helserådet behandler saker om tilsyn med helse-
forholdene ombord i fartøi, skal det i kjøpstæder og ladesteder
med eget kommunestyre tiltres av havnefogden på stedet og
skibstilsynsmannen, hvis en sådan tjenestemann bor på stedet,
samt av den tjenestemann som forestår det stedlige tollopsynd

eller, efter vedkommende departements bestemmelse av en annen tolltjenestemann, og ellers i kystdistriktene efter kommunestyrets bestemmelse av en eller flere av de tilsynsmenn som blir tilsatt efter § 2. 1 juni. Nr. 9.

Sammen med havnestyret eller med overlosen, hvis der ikke er noget havnestyre, bestemmer helserådet til hvilken del av en havn fartøi som kommer fra utenriks sted, skal henvises til undersøkelse, rensning m. v. i samhøve med lovens 3dje kapitel. Finner de nevnte myndigheter, at denne karantene plass bør ligge utenfor havnedistriktet, bestemmer Kongen stedet, hvis der ikke opnåes enighet med vedkommende kommune.

§ 4. Losoldermenn, losformenn, losere, kystlosere og kjentmenn plikter ved siden av det almindelige politi å bistå med å få overholdt forskriftene om helseforholdene ombord i fartøi. Det samme gjelder enhver tjenestemann som er ansatt ved skibskontrollen eller ved toll- eller havnevesenet.

§ 5. Helserådets ordfører har adgang til å gå ombord i ethvert fartøi som kommer til eller ligger i norsk havn, for å undersøke helseforholdene.

Fører og mannskap plikter å yde den bistand som trenges for å undersøke fartøiet og gjennomføre pålegg som er lovlig gitt. Blir sådant pålegg ikke efterkommet frivillig innen en nærmere fastsatt frist, kan det som kreves, settes i verk for fartøiets regning.

§ 6. Fører av fartøi som kommer til norsk havn fra utenriks sted, plikter å gi erklæring på ære og samvittighet om helseforholdene ombord. Erklæringen skal gis efter et skjema som Kongen fastsetter, og underskrives av fartøiets fører og av lægen, hvis fartøiet har læge ombord.

For øvrig plikter føreren og lægen å svare på ethvert spørsmål som rettes til dem om helseforholdene ombord under reisen.

2net kapitel.

Vern mot innførsel av smittsom sykdom.

§ 7. Hvis der ombord i fartøi som kommer til norsk havn fra utenriks sted, eller under fartøiets opphold i norsk havn

1. er lik av nogen som er død av smittsom sykdom, eller
2. finnes gjenstand som har vært utsatt for smitte uten å være rensset på tilfredsstillende måte, eller
3. er inntruffet eller optrer tilfelle av smittsom sykdom, må samkvem med land eller annet fartøi ikke foregå før helserådets ordfører eller i hans fravær annen tilkalt læge, efter forskrifter som Kongen gir, har satt i verk de foranstaltninger som anses påkrevet. Undtatt herfra er det samkvem som

1 juni. skibstjenesten krever, og som kan foregå uten at nogen fra Nr. 9. land eller fra annet fartøi kommer i berøring med de syke eller døde eller med de opholdsrum eller gjenstander som disse har brukt, og som ikke er tilfredsstillende renset.

Gjelder det sådan sykdom som omhandlet i § 8, får bestemmelsene i 3dje kapitel anvendelse.

3dje kapitel.

Vern mot farsott.

§ 8. Er der på utenriks sted utbrutt pest, asiatisk kolera, barnekopper, flekkfeber eller annen farsott som likestilles dermed, kan Kongen eller den han bemyndiger, anse vedkommende landområde smittet av sådan sykdom.

§ 9. Kongen gir nærmere forskrifter om den undersøkelse og behandling som fartøi, mannskap, reisende, laste- og lossearbeidere, dyr, last og andre gjenstander skal være underkastet av hensyn til de farsotter som omhandles i dette kapitel.

§ 10. Forskrifter som omhandlet i § 9, kan gis for fartøi som

1. kommer fra eller har anløpet landområde som er ansett smittet efter § 8, eller
2. ved ankomsten har lik ombord av nogen som er død av sådan sykdom som omhandlet i § 8, eller
3. blandt folk eller dyr ombord har hatt eller ved ankomsten har sykdomstilfelle som er eller mistenkes for å være av den art som omhandles i § 8.

§ 11. Fartøi som nevnt i § 10 som vil anløpe norsk havn, eller som nytter innenskjærs led, skal heise karanteneflagg. Fartøiet må ikke ha annet samkvem med land eller annet fartøi enn det som skal til for å melde fartøiets ankomst.

Uten tillatelse av helserådets ordfører kan bare los, kystlos, kjentmann, tolltjenestemann, tjenestemann ved skibskontrollen eller nogen som utøver politimyndighet, gå ombord i fartøiet. Den som overtrer dette forbud blir å behandle på samme måte som de andre som er ombord.

§ 12. De foranstaltninger som omhandles i § 9, gjennomføres på ankomststedet. Er dette ikke mulig, kan helserådets ordfører med samtykke av den myndighet Kongen bestemmer, pålegge føreren å gå til nærmeste sted hvor foranstaltningene kan utføres, eller til nærmeste sted som er særlig bestemt for slike foranstaltninger. I så fall skal, når der er sykdom ombord, om mulig en læge og nødvendige lægemidler sendes med fartøiet, hvis føreren eller reisende krever det.

§ 13. I den utstrekning som kreves av hensyn til de sykdommer som omhandles i § 8, kan Kongen gi forskrifter for folk, dyr, varer og transportmidler som kommer til Norge

landverts, og som er eller mistenkes for å være smittet, eller kommer fra landområde som er ansett smittet av nogen sådan sykdom. 1 juni.
Nr. 9.

§ 14. I forskrifter som Kongen gir i medfør av §§ 9 og 13, kan personer pålegges å stå under eftersyn av og å melde sig for helsemyndighetene.

Forskriftene kan videre påby innpodninger eller innsprøitninger som erfaringsmessig er ufarlige og har evne til å verne mot sykdommen, hvis dette antas å kunne skje uten å skade vedkommende.

Den som ikke etterkommer de forholdsregler som fastsettes i medfør av dette kapitel, kan holdes tilbake, underkastes innskrenkning i valg av opholdssted eller avsondres i så lang tid som anses nødvendig av hensyn til smittefaren.

§ 15. Kongen kan gi forskrift om tilsyn med samferdsel fra smittet innenriks område og særlig om lægetilsyn og rensning av fartøi som forlater smittet havn.

Kongen kan forby å utføre smittefarlige gjenstander fra smittet innenriks område.

§ 16. Kongen kan i forskrift gi pålegg om at ethvert fartøi som kommer til eller ligger i norsk havn, med undtagelse av fartøi i innenriks kystfart, med visse mellomrum skal utrydde rotter ombord. I forskriftene gis også regler om hvorledes utrydningen skal settes i verk, og om de vidnemål om rottesikring av fartøi som helsemyndighetene kan gi eller som de kan kreve forevist.

I den utstrekning det anses påkrevet, treffer helserådet foranstaltninger som praktisk lar sig gjennomføre, til å utrydde rotter i fartøier i innenriks kystfart og i lektere samt, når midler står til rådighet, i havner og deres omgivelser.

§ 17. Kan betryggende behandling eller avsondring av nogen som lider eller mistenkes for å være smittet av slik far-sott som er omhandlet i dette kapitel, ikke gjennomføres på annet vis, kan helserådet kreve avgitt til bruk for slik behandling eller avsondring de rum som trenges.

§ 18. I de havner Kongen bestemmer, skal kommunestyret skaffe rum, hvor syke som omhandlet i § 17 på betryggende vis kan avsondres og forpleies.

4de kapitel.

Forskjellige bestemmelser.

§ 19. Kongen angir de smittsomme sykdommer som denne lov får anvendelse på.

§ 20. Foranstaltning som efter denne lov treffes av helse-rådets ordfører eller av den som utfører hans forretninger,

1 juni. kan vedkommende kreve prøvet av helserådet. Kravet har ikke
Nr. 9. opsettende virkning.

Pålegg som med samtykke av vedkommende myndighet er gitt efter § 12, 2net punktum, kan ikke prøves av helse-
rådet.

§ 21. Når helserådet krever avgitt rum efter § 17, ydes erstatning efter lovlig skjønn. Helserådet kan, om nødvendig ved utkastelsesforretning, kreve å bli satt i besiddelse av rummene, før erstatningen er fastsatt.

§ 22. Kongen fastsetter godtgjørelsen for dem som utfører de foranstaltninger som er omhandlet i lovens 3dje kapitel.

§ 23. Utgiftene ved å gjennomføre de foranstaltninger som er omhandlet i lovens 3dje kapitel, utredes således:

1. Utgifter til underhold og forpleining i sykehus kan efter nærmere bestemmelse av Kongen eller den han bemyndiger, kreves helt eller delvis betalt av den syke eller av den som plikter å sørge for hans underhold. Begravelsesutgifter utredes efter fattiglovgivningen.

Herved gjøres ingen endring i bestemmelsene om utgifter til sykepleie og begravelse av sjøfolk.

2. Utgifter som påføres det offentlige ved at nogen har overtrådt det forbud som er gitt i § 11, 2net ledd, eller nekter å underkaste sig et pålegg som er gitt i medfør av denne lov, utredes av den skyldige og kan inndrives ved utpantning.
3. Fartøi må selv bære utgiftene ved avsondring av syke som ønskes bragt i land på sted hvor der ikke finnes fast avsondringsrum eller annet rum som er bestemt til slik foranstaltning.
4. Utgifter ved utrydning av rotter i fartøier og lektere efter § 16 bæres av disse.
5. Fartøi som er bestemt til utenriks sted, men anløper norsk havn, må selv bære utgiftene ved undersøkelse, rensning, opsyn m v.
6. Fartøi som er bestemt til norsk havn, må selv bære utgiftene ved rensning som foretas i de tilfelle som er nevnt i § 10, nr. 2 og 3, ved rensning som foretas når fartøiet på grunn av overfylning, urenslighet eller andre særlige grunner antas å fremkalle fare for sykdom som omhandlet i § 8, og ved rensning i eftersynstiden.

Det samme gjelder utgifter ved ilandbringelse av syke og døde samt ved de foranstaltninger som er nevnt i § 12 siste punktum.

7. Utgifter ved foranstaltninger som helserådet treffer til å utrydde rotter i havner med omgivelser, bæres av ved-

1 juni.
Nr. 9.

kommende kommune, når foranstaltningene ikke er nødvendiggjort av truende fare for utbredelse av pest.

8. Med de undtagelser som følger av nr. 3, 5 og 6, bærer vedkommende by- eller fylkeskommune efter reglene i den almindelige helselovgivning utgiftene ved eftersyn, tilbakehold og avsondring av personer som kommer fra innenriks sted.

Det samme gjelder utgifter ved å innrede og drive midlertidige avsondringsrum, sykehusrum og desinfeksjonsinnretninger til å forebygge smitte ved nogen som kommer fra utlandet.

9. De øvrige utgifter utredes av statskassen.

Blir de utgifter som omhandles i nr. 3, 6 og 8, 2net ledd, uforholdsmessig store, kan Kongen samtykke i, at de helt eller delvis blir overført på statskassen. Ved avgjørelsen herav tas videre i betraktning, om smittefaren er truende.

§ 24. Det offentlige plikter ikke å erstatte skade eller tap som tilføies ved foranstaltninger som treffes i medfør av denne lov.

§ 25. Kongen kan tilstå båt eller mindre fartøi som kommer fra naboland eller går i innenriks fart, krigsfartøi, fartøi i regelmessig fart og fartøi som har læge ombord, slike lempninger som efter forholdene er hensiktsmessige og tilrådelige.

§ 26. For strandet fartøi og for strandet gods som det av hensyn til smittefaren er forbudt å innføre, gjelder loven og de forskrifter som er gitt i medfør av den, i den utstrekning de lar sig gjennomføre.

§ 27. Kongen bestemmer om og i tilfelle i hvilken utstrekning loven og de forskrifter som er gitt i medfør av den, skal gjelde for luftfartøier og lufthavner.

§ 28. Lovens anvendelse begrenses ved regler i avtale med fremmed stat.

§ 29. Sak om overtredelse innen en bys havnedistrikt av forskrifter om helseforholdene ombord i fartøi forfølges i byens rettskrets.

§ 30. Fører av norsk fartøi skal ha ombord avtrykk av denne lov og av de forskrifter som er gitt i medfør av den. Han plikter i den utstrekning det trenges, å gjøre loven og forskriftene kjent for alle som er ombord.

Loser, kystloser og kjentmenn skal på reiser i stillings medfør ha med sig avtrykk av loven og forskriftene på norsk og i oversettelse til de viktigste fremmede sprog. De skal så vidt mulig gjøre fartøiførere oppmerksom på loven og forskriftene og i det øiemed levere dem avtrykk. Forstår en fører ikke norsk, skal avtrykk leveres i oversettelse.

- 1 juni. § 31. Denne lov trer i kraft den dag Kongen bestemmer.
 Nr. 9. Fra samme tid opheves lov om foranstaltninger mot innførsel av smittsomme sykdommer av 17 juni 1909 med endringslov av 1 juni 1928.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 1 juni 1934.

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinkel

B. Rolsted

- 1 juni. **Lov om forandring i lov om aktiebanker**
 Nr. 10. av 4 april 1924.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 24 mai 1934 sålydende:

I.

Paragraf 8 tredje punktum skal lyde:

Kapitalen kan ikke senere ved nedsettelse bringes ned under fire hundre tusen kroner eller i tilfelle det tillatte mindre beløp, medmindre nedsettelsen foretas uten tilbakebetaling til aksjonærene. I intet tilfelle kan kapitalen dog skrives ned til under ett hundre tusen kroner.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 1 juni 1934.

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinkel

B. Rolsted

- 1 juni. **Lov om forandring i lov om tilveiebringelse av opgaver til den offisielle statistikk av 25 april 1907 nr. 2.**
 Nr. 11.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 24 mai 1934 sålydende:

§ 2 i lov om tilveiebringelse av opgaver til den offisielle statistikk av 25 april 1907 nr. 2 skal herefter lyde således:

«Importører og eksportører skal ved vareforsendelser fra

og til utlandet være pliktige til å meddele opplysning om varenes art, mengde og verdi, samt — efter nærmere bestemmelse av vedkommende regjeringsdepartement — om innførsels- og utførselsland». 1 juni.
Nr. 11.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 1 juni 1934.

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinkel

B. Rolsted

Kongeleg kunngjøring um stempelavgift til statskassa frå 1 juli 1934 av tobakksvaror. 1 juni.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

Stortinget har 8 mai 1934 gjort sovore vedtak:

I.

Frå 1 juli 1934 skal det til statskassa svarast stempelavgift av cigarar, cigarettar, cigaretthylsor, snus, røykjetobakk og skråtobakk etter desse satsar:

A. Av cigarar:

Kr. 0,50 pr. 100 stykke av verdi			upptil kr. 3,00	
» 1,00 »	—»—	yver kr. 3,00	» »	5,00
» 1,50 »	—»—	» »	» »	7,00
» 2,00 »	—»—	» »	» »	9,00
» 2,50 »	—»—	» »	» »	11,00
» 3,00 »	—»—	» »	» »	13,00
» 3,50 »	—»—	» »	» »	15,00
» 4,00 »	—»—	» »	» »	17,00
» 4,50 »	—»—	» »	» »	19,00
» 5,00 »	—»—	» »	» »	21,00
» 6,00 »	—»—	» »	» »	24,00
» 7,00 »	—»—	» »	» »	28,00
» 8,00 »	—»—	» »	» »	32,00
» 9,00 »	—»—	» »	» »	36,00
» 10,00 »	—»—	» »	» »	40,00
» 11,00 »	—»—	» »	» »	44,00
» 12,00 »	—»—	» »	» »	48,00
» 13,00 »	—»—	» »	» »	52,00
» 14,00 »	—»—	» »	» »	56,00
» 15,00 »	—»—	» »	» »	60,00
» 17,00 »	—»—	» »	» »	68,00

med eit tillegg av kr. 2,00 pr. 100 stykke for kvar kr. 8,00 eller del av denne sum som ligg yver verdien kr. 68,00 pr. 100 stykke.

1 juni.

B. Av cigarettar:

Kr. 1,00	pr. 100 stykke av verdi			upptil kr. 2,50
» 1,60	» —»—	yver	kr. 2,50	» » 4,00
» 2,20	» —»—	»	» 4,00	» » 5,50
» 3,00	» —»—	»	» 5,50	» » 7,50
» 4,00	» —»—	»	» 7,50	» » 10,00
» 5,00	» —»—	»	» 10,00	» » 12,50
» 6,50	» —»—	»	» 12,50	» » 16,00
» 8,00	» —»—	»	» 16,00	» » 20,00
» 10,00	» —»—	»	» 20,00	» » 24,00
» 13,00	» —»—	»	» 24,00	» » 30,00

med eit tillegg av kr. 3,00 pr. 100 stykke for kvar kr. 6,00 eller del av denne sum som ligg yver verdien kr. 30,00 pr. 100 stykke.

C. Av cigaretthylsor:

Kr. 0,25 pr. 50 stykke av pakningens innhald eller del av same.

D. Av snus:

Kr. 0,25 pr. 50 gram av pakningens innhald eller del av denne.

E. Av røykjetobakk, herunder karva skråtobakk:

Kr. 0,12 pr. netto 100 gram, når detaljprisen, pakningens verdi og stempelavgifta irekna er upptil kr. 1,00

» 0,20	» —»—	yver	Kr. 1,00	» » 1,60
» 0,24	» —»—	»	» 1,60	» » 2,00
» 0,36	» —»—	»	» 2,00	» » 2,50
» 0,48	» —»—	»	» 2,50	» » 3,00
» 0,60	» —»—	»	» 3,00	» » 3,50
» 0,72	» —»—	»	» 3,50	» » 4,00

med eit tillegg av kr. 0,12 pr. netto 100 gram for kvar kr. 0,50 eller del av denne sum som detaljprisen er yver kr. 4,00.

F. Skråtobakk:

med kr. 0,04 pr. 50 gr av pakningens innhald.

II.

Finans- og tolldepartementet får fullmakt til å gjera slike brigde i dei for stempelavgift av cigarar, cigarettar og røykjetobakk fastsette verdiklassor og avgiftssatsar som det måtte finna fyremålstenleg.

Dette stortingsvedtaket vert hermed sett i verk.

Gjeve på Oslo slott 1 juni 1934.

Under Vår hand og rikssiglet

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

B. Rolsted

Kongelig kunngjøring om omsetningsavgift til 1 juni. statskassen fra 1 juli 1934 av 1) kullsyreholdige alkoholfrie drikkevarer og 2) innenlands tilvirket fruktvin.

Vi HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har 8 mai 1934 fattet sådan beslutning:

I.

Fra 1 juli 1934 skal overensstemmende med de omsetningsavgiften av kullsyreholdige alkoholfrie drikkevarer gjeldende lovbestemmelser erlegges avgift til statskassen av omsetningen av de nevnte varer med 15 — femten — øre pr. liter.

II.

Den som driver forhandling av her i landet fremstillet fruktvin som er innkjøpt av ham hos tilvirkeren, skal fra 1 juli 1934 til statskassen erlegge en avgift av

45 — femogfirti — øre for hver liter ikke musserende fruktvin og

1 — en — krone for hver liter musserende fruktvin, som han omsetter til bruk her i landet.

Avgiften blir å beregne og erlegge for hvert halvår, således at det for et halvår pliktige avgiftsbeløp blir å innbetale innen utgangen av den 15. dag i den næst påfølgende måned.

De nærmere bestemmelser som måtte være nødvendige for avgiftens beregning og betaling, utferdiges av vedkommende regjeringsdepartement.

Vedkommende regjeringsdepartement bemyndiges til å endre avgiftssatsene for ikke musserende fruktvin og musserende fruktvin med de beløp hvormed den effektive toll henholdsvis for vin på fat og for ikke musserende vin på flasker måtte bli forhøiet eller redusert ved endring av det gjeldende ekstraordinære tolltillegg på 20 pct.

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse.

Gitt på Oslo slott 1 juni 1934.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinkel

B. Rolsted

1 juni. **Kongelig kunngjøring** om omsetningsavgift til statskassen fra 1 juli 1934 av til innenlandsk bruk avhendet brennevin.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har 8 mai 1934 fattet sådan beslutning:

Fra 1 juli 1934 skal til statskassen erlegges omsetningsavgift av det brennevin som selges til innenlandsk forbruk av A/S Vinmonopolet, svarende til 25 pct. av bruttosalgsbeløpet, avgiften iberegnet.

Undtatt fra denne avgift er spiritus som efter spesiell bevilling er tillatt utlevert uten erleggelse av almindelig tilvirkningsavgift eller toll til teknisk, videnskapelig, kirurgisk og lignende annet bruk.

Finans- og tolldepartementet bemyndiges til å frita for omsetningsavgift spiritus av minst 94 pct. alkoholstyrke som anvendes ved tilvirkning til salg av såper, parfymmer, toalett-vann, hårvann, munnvann, essenser og lignende, når spiritusen inngår som en vesentlig faktor ved fremstillingen og forholdet for øvrig gjør en avgiftsfritagelse påkrevd eller befoiet.

Også i andre rent spesielle tilfelle kan departementet på de vilkår det måtte fastsette, frita for omsetningsavgift.

De nærmere bestemmelser om avgiftens beregning og erleggelse for øvrig utferdiges av Finans- og tolldepartementet.

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse.

Gitt på Oslo slott 1 juni 1934.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinkel

B. Rolsted

1 juni. **Kongelig kunngjøring** om omsetningsavgift til statskassen fra 1 juli 1934 av sjokolade- og sukkervarer.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har 8 mai 1934 fattet følgende beslutning:

Fra 1 juli 1934 skal til statskassen erlegges omsetningsavgift av sjokolade- og sukkervarer efter følgende satser:

For kokesjokolade, hvormed forståes sjokolade med høist 26 pct. fettinnhold og i pakninger på minst 125 gram, 10 — ti — av hundre av varens avgiftspliktige verdi.

For de øvrige varer som i henhold til loven kan ilegges avgift, erlegges denne med $33\frac{1}{3}$ — trettitre og en tredjedel — av hundre av varenes avgiftspliktige verdi. 1 juni.

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse.

Gitt på Oslo slott 1 juni 1934.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

B. Rolsted

Kongelig kunngjøring om avgifter til statskassen fra 1 juli 1934 av brennevinstilvirkningen og til denne anvendt mais, durra eller rug, av etylletertilvirkningen samt av øltilvirkningen. 1 juni.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har 8 mai 1934 fattet sådan beslutning:

Fra 1 juli 1934 skal til statskassen erlegges:

A. Avgift av brennevinstilvirkningen ved de almindelige brennerier efter følgende regler:

1. Avgiften erlegges med kr. 2,62 — to kroner og to og seksti øre — for hver liter, beregnet til 100 pct. alkoholstyrke.
2. Når norsk brennevin hvorav foranstående avgift er betalt, i partier på 1 — en — hektoliter og derover og med iakttagelse av de nærmere forskrifter med hensyn til kontrollen som Finans- og tolldepartementet bestemmer, utføres til utlandet, blir avgiften å tilbakebetale for råspiritus med kr. 2,62 — to kroner og to og seksti øre —, for renset spiritus med kr. 2,64 — to kroner og fire og seksti øre — samt for til drikk tilberedte destillata hvortil har vært anvendt fullstendig renset spiritus, med kr. 2,67 — to kroner og syv og seksti øre — pr. liter av 100 pct. alkoholstyrke, når andragende derom fremkommer innen to år efter utførselen. Forat brennevin skal anses som renset, må det på en sådan måte som av Finans- og tolldepartementet nærmere bestemmes, godtgjøres at det efter skattelegningen har undergått en fullstendig rensningsprosess ved omdestillasjon.
3. Når brennevin gjøres utjenlig til drikk (denatureres), eller det på annen fyldestgjørende måte finnes garantert mot å bli anvendt til drikk, kan Finans- og tolldepartementet tillate at det fritas for tilvirkningsavgiften på samme måte som ferdige destillata der utføres til utlandet.

1 juni.

De foran under 1, 2 og 3 nevnte avgifts- og refusjons-satser blir inntil videre å gi et tillegg svarende i procent til de til enhver tid gjeldende tillegg til brennevinstollen.

Finans- og tolldepartementet fastsetter de nærmere regler for beregningen av dette tillegg.

B. Avgift av mais, durra eller rug, hel eller formalt, som anvendes til brennevinstilvirkning ved almindelige brennerier, efter følgende regler:

1. Av mais erlegges en avgift av 5 — fem — øre pr. kg.

Når et til den forbrukte mais svarende kvantum brennevin, beregnet efter et utbytte av 0,375 liter brennevin av 100 pct. alkoholstyrke av 1 kg mais, utføres til utlandet innen 30 april i den annen tilvirkningstermin efter den i hvilken maisen er anvendt, blir efter Finans- og tolldepartementets nærmere bestemmelse den erlagte avgift å godtgjøre med 13,4 — tretten og fire tiendedels — øre pr. liter.

2. Av durra og rug erlegges på samme måte, beregnet efter et utbytte av 0,30 liter brennevin av 100 pct. alkoholstyrke av 1 kg en avgift av 4 — fire — øre pr. kg og ved utførsel godtgjøres 13,4 — tretten og fire tiendedels — øre pr. liter.

3. Når brennevin ved hvis tilvirkning der er anvendt beskattet mais, durra eller rug, gjøres utjenlig til drikk (denatureres) eller på annen fyldestgjørende måte finnes garantert mot å bli anvendt til drikk, kan Finans- og tolldepartementet tillate godtgjort avgiften av den til brennevinet svarende mais, durra eller rug, beregnet efter et utbytte av 0,375 og 0,30 liter brennevin av 100 pct. alkoholstyrke av henholdsvis 1 kg mais og 1 kg durra eller rug, således at godtgjørelsen skjer med 13,4 — tretten og fire tiendedels — øre pr. liter brennevin av nevnte styrke.

C. Avgift av etylletertilvirkningen med kr. 3,50 — tre kroner og femti øre — pr. kg etylleter som tilvirkes. Når etylleter av innenlandsk tilvirkning denatureres, eller den på annen fyldestgjørende måte finnes å være garantert mot å bli anvendt til annet enn teknisk bruk, kan Finans- og tolldepartementet tillate at den fritas for tilvirkningsavgift; etylleterens eier har å erstatte omkostningene med denatureringen og kontrollen dermed.

D. Avgift av øltilvirkningen med følgende beløp for hver liter øl:

1. av øl inneholdende inntil 2,50 volumprocent alkohol 20 — tyve — øre;

2. av øl inneholdende over 2,50 inntil 4,75 volumprocent 1 juni.
alkohol 30 — tredve — øre;
3. av øl inneholdende over 4,75 inntil 7 volumprocent alko-
hol 45 — fem og firti — øre.

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse.

Gitt på Oslo slott 1 juni 1934.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

B. Rolsted

Kongelig kunngjøring om avgift til statskas- 1 juni.
sen fra 1 juli 1934 av 1) sirup som anvendes
til tilvirkning av drops, og 2) mais og innen-
lands tilvirket maisstivelse som anvendes
til tilvirkning av stivelsesukker eller sti-
velsesesirup.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har 8 mai 1934 fattet sådan beslutning:

I.

Fra 1 juli 1934 erlegges til statskassen avgift av sirup
som anvendes til tilvirkning av drops, med 16 øre pr. kg.

II.

Fra 1 juli 1934 erlegges til statskassen avgift av mais og
innenlands tilvirket maisstivelse som anvendes til tilvirkning
av stivelsesukker eller stivelsesesirup med følgende beløp:

1. av mais 5 øre pr. kg.
2. av innenlands tilvirket maisstivelse 10 øre pr. kg.

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse.

Gitt på Oslo slott 1 juni 1934.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

B. Rolsted

Kongelig kunngjøring om avgift til statskas- 1 juni.
sen av jord som i budgетt-terminen 1 juli
1934 til 30 juni 1935 anvendes til dyrking
av tobakk.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har 8 mai 1934 fattet følgende beslutning:

Av jord som i budgетt-terminen fra 1 juli 1934 til 30 juni
1935 anvendes til dyrking av tobakk, erlegges en avgift til

- 1 juni. statskassen av 10 øre pr. kvadratmeter, dog således at der av det av én dyrker på en eiendom beplantede areal svares en avgift av minst kr. 20,00. Avgiften påhviler den som for egen regning dyrker eller ved andre lar dyrke tobakk.

Ved utførsel til utlandet kan den erlagte avgift tilbakebetales; de nærmere regler herfor fastsettes av Finans- og tolldepartementet.

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse.

Gitt på Oslo slott 1 juni 1934.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

B. Rolsted

1 juni. **Kongeleg resolusjon.**

- I. I samhøve med § 1 i lov um naturfreding frå 25 juli 1910, jfr. lov frå 14 juli 1916, skal Rundeholmen i Opsangervatnet under gnr. 144 bnr. 1 og 2 Bogsnes i Kvinnherad herad, Hordaland fylke, vera freda soleis at det er forbode å uroa dyrelivet og skada eller øydeleggja voksterlivet og det som finst av historisk minneverdige ting eller verk på holmen.
- II. Fredingsvedtaket skal kunngjerast med uppslag på fredingsstaden.

1 juni. **Skriv frå Landbruksdepartementet.**

I samsvar med § 15 i lov om skogvern frå 12 februar 1932 og Fitjar heradstyre sit vedtak frå 28 april 1934 vert fastsett:

1. Havning med geit i skogmark i Fitjar herad, Hordaland fylke, er forboden heile året.
2. Brot på denne fyreseigna vert straffa.

Utgiver: Byråchef M. Hofgaard

Grøndahl & Sens boktrykkeri. Oslo.